

DESIRE®

A romantic couple is shown in a high-rise apartment. The man, on the left, is wearing a dark suit and white shirt, and is kissing the woman on the cheek. The woman, on the right, has long dark hair and is wearing a light-colored, sleeveless top and a white skirt. They are standing in front of a large window that offers a view of a city skyline at sunset. The sky is a mix of orange, yellow, and blue. The city lights are visible in the distance.

Sheri  
WhiteFeatherová  
Kamarádi  
s výhodami

 HARLEQUIN®

SHERI WHITEFEATHEROVÁ

KAMARÁDI  
S VÝHODAMI

PŘEKLAD

*LAĐKA KRÁTKÁ*

*Milá čtenářko,  
asi se Vám to už taky stalo, že Vás přitahoval zcela nevhodný muž, nebo že se ta přitažlivost projevila v naprosto nevhodnou dobu... Ano, všichni jsme to zažili, že nás rozum nabádal: stop, tudy ne, nestojí to za ty komplikace, nemá to budoucnost... Toto všechno zažívají i moji hrdinové a hrdinky. Vzhledem k tomu, že jsou mladí a svobodní, ale mají v životě momentálně jiné cíle než vztah, či dokonce rodinu, tak jejich rozum a libido svádějí těžkou bitvu, kterou, jak asi tušíte, vyhraje touha. Aspoň na jednu noc, aspoň na chvíli se poddat vášni a zapomenout na realitu... Ale i krátkodobé sblížení dokáže změnit jejich život a směřování. Hluboké prožitky a pocit souznění jsou tak vzácné a nečekané, že je to přinutí přehodnotit své priority. Najednou jejich život bez milovaného protějšku ztrácí nejen půvab, ale i smysl.  
Ať si již tedy vyberete kterýkoli červencový titul, věřím, že si četbu krásně užijete.*

*S láskou  
Váš Harlequin*

**Sheri WhiteFeatherová**

**KAMARÁDI  
S VÝHODAMI**



Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk  
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž  
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney  
Tokio • Toronto • Varšava

*Název originálu:*  
Out of the Friend Zone

*První vydání:*  
Harlequin Books, 2022

*Překlad:*  
Ladka Krátká

*Odpovědný redaktor:*  
Bohdana Hythová

© 2022 by Sheree Henry-Whitefeather  
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,  
Warszawa 2023

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla  
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se  
skutečnými osobami, živými či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž  
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na  
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je  
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno  
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.  
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.  
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

**ISBN: 978-83-276-9386-0 (EPUB)**

**ISBN: 978-83-276-9387-7 (MOBI)**

**ISBN: 978-83-276-9388-4 (PDF)**

## PRVNÍ KAPITOLA

Bailey Mitchellová se rozhlédla po tanečním sále hotelu Beverly Hills, slavném svou ohromující architekturou a výzdobou ve stylu art deco, kde se vše třpytilo a mihotalo ve světle velkolepých křišťálových lustrů. Sál se postupně zaplňoval a netrénovanému oku by se mohlo zdát, že Bailey, v elegantních černých šatech s dlouhými blond vlasy stočenými do módního účesu, vypadá chladně a soustředěně. Uvnitř však byla natolik nervózní, že sotva dýchala.

Přijela na školní sraz. Patnáct let své spolužáky neviděla, a přestože byla úspěšnou třiatřicetiletou scénaristkou s vyhraněnými názory, cítila se jako teenager, kterého se opět chystají šikanovat.

K sebevědomí jí nepřidal ani hloupý odznak se jmenovkou. Nesnášela svou absolventskou fotku a teď ji měla přišpendlenou na hrudi.

Opět se rozhlédla. Byla opravdu jediná, která se na školní sraz dostavila bez doprovodu? Nebo si jen připadala příšerně osamocená?

V duchu si zoufala, že tu s ní není její nejlepší kamarádka Margot, jenže ta byla bohužel mimo město a měla přijet až následující den. Ještě že tak, povzdechla si Bailey, alespoň druhý den srazu na pikniku v Griffit parku absolvuju s Margot.

Přestože dnešní večer bude muset přežít sama, rozhodla se na sraz dorazit. Potřebovala se vyrovnat s minulostí. Chtěla ukázat, že rozhodně nehodlá stát

v koutku jako vždycky a čekat, až si ji přijdou dobírat. Jenže přesně teď v koutku postávala a úplně sama usrkávala ze skleničky chardonnay.

Byla pravda, že právě přijela a v tuhle chvíli byl na programu uvítací přípitek. V duchu však přemítala, jestli později najde odvalu zůstat na večeři a tanec, který měl završit dnešní slavnostní večer.

Bylo jí jasné, že najde. Musí. Kdyby se vytratila, nikdy by si to neodpustila. Doufala jen, že se nezaokotá, až najde odvalu otevřít u večeře pusy. Když byla nervózní, občas se jí to stávalo, hlavně na střední škole, zejména potom co zažila šikanu. Doktor problém uzavřel se slovy, že je náchylná ke stresu a naordinoval jí terapii. Pomohlo to jen částečně. V určitých, zejména vypjatých situacích, se opět zaokotávala. Přeletěla očima spolužáky. Hledala mezi nimi Wadea Butlera. Našla jeho jméno na seznamu hostů, takže tu musel někde být. Wade byl kromě Margot jediný, kdo se jí kdy zastával. Byl to tichý samotářský kluk, a snad proto se stal také terčem šikany.

Geniální počítačový fanatik, který přišel Bailey na pomoc, kdykoli si všiml, že si ji někdo dobírá. Wade nebyl typický technický asociál, který se vyhýbá společnosti ostatních lidí. Jako spousta ostatních spolužáků rád nosil dlouhý černý kabát a vysoké boty. Spíš než člověk, který tráví většinu času před počítačem, vypadal více jako intelektuál. To tenkrát letělo, i když Wade možná trochu předběhl dobu. Kromě provokativního stylu oblékání na sebe Wade ještě upozornil, když se naboural do databáze FBI a zpřístupnil některé jejich soubory. To bylo v posledním ročníku střední školy. FBI se z toho tehdy neradovala, naopak, Wade byl zatčený a později, když dosáhl osmnácti let, strávil pět let ve vězení. Nic nepomohlo, že během studia na střední

škole pomohl odhalit několik případů cyber šikany. Později mu však byla nabídnutá pozice softvérového vývojáře, konzultanta v oblasti počítačové bezpečnosti a veřejného mluvčího. Zkrátka se z něj stal miliardář. Tomu se říká životní zvrat. Stojí za zmínku, že i FBI jej zaměstnala jako jednoho ze svých konzultantů.

Od doby, kdy Wadea tehdy odvedli v poutech, jej Bailey neviděla. Ovšem jak se blížil termín školního srazu, začala o něm vyhledávat informace na internetu. Také o něm našla několik článků v odborném časopise s názvem Podnikatel. Změnil se, alespoň pokud to mohla posoudit z fotografie. Černý dlouhý kabát a vysoké boty samozřejmě vyměnil za elegantní pánský oblek. Bailey se však zdálo, že před patnácti lety měl v sobě víc temperamentu.

Rozhlížela se po sále, Wadea však nikde nezahlédla. Sál byl plný mužů v elegantních oblecích, což se ostatně dalo čekat. Beverly West Academy, nebo jednoduše Bev West, byla jedna z nejprestižnějších akademií v Los Angeles a většina studentů pocházela ze zámožných rodin, včetně Bailey. Co se týká Wadea, nebyl ani bohatý ani chudý. Patřil k těm několika studentům, jejichž rodiče museli hodně šetřit, aby jejich děti mohly na akademii studovat. Příliš toho o jeho rodině nevěděla, vlastně jen to že máma mu zemřela, než začal na Bev West studovat, a že se o něj staral nevlastní otec.

Wade o sobě nikdy moc nemluvit. Občas si k ní a Margot přisedl na obědě, většinu času však trávil o samotě. Rád sedával stranou, v trávě pod stromem, s obličejem přilepeným k obrazovce počítače. Mimo školu se s ním Bailey nikdy nesetkala.

Z úvah ji vytrhl jakýsi neznatelný pohyb za jejími zády, jako by se někdo snažil pro sebe zabrat kousek místa právě ve stejném koutě sálu, kde stála. Vzápětí



ucítila vůni pánského parfému. Ztuhla. Napadlo ji, že by to mohl být někdo z těch, kteří s ní chtěli chodit jen proto, aby se se mohli setkat s její matkou, která se v té době stala pro mnoho jejích spolužáků sex symbolem. Dobíraly si jí většinou spolužačky, někteří spolužáci ji však také dokázali ztrapnit, když se jim zachtělo.

Rozhodla se, že tentokrát nikomu nedá šanci, aby se po ní opět vozil, a odhodlaně se otočila na podpatku. Ocitla se tváří tvář Wadeovi.

Usmál se a Bailey se podlomila kolena. Byl vždy vysoký, jenže oproti mladšímu klukovskému klackovitému vzezření zmužněl. Rysy jeho tváře získaly ostřejší, pevnější výraz, který mu bezesporu slušel. Světle hnědé vlasy měl učesané dozadu stylovým elegantním způsobem. Co však upoutalo její pozornost, byly jeho oči. Dobře si pamatovala jejich neobvyklou barvu, totiž šedou s odstínem zelené. Občas se jí zdálo, že mění barvu podle světla, někdy byly víc šedé, jindy zelené.

„Ahoj, Bailey,“ usmál se. „Dlouho jsme se neviděli.“

„Ahoj Wade,“ vypravila ze sebe, a přitom měla co dělat, aby popadla dech. Letmo si stačila povšimnout jeho elegantního černého obleku a hodinek posázených diamanty. V ruce držel skleničku, jejíž obsah odhadovala na vodku nebo tequila.

„Jsem ráda, že jsi tady,“ vydechla upřímně.

„Nápodobně,“ přikývl a přešel ji pohledem od hlavy k patě. „Vypadáš úžasně,“ pronesl uznale.

„Děkuju. Musím říct, že ty vypadáš také dobře.“ Náhle nevěděla, co dodat. Kdysi do něj byla zamilovaná a připadalo jí, jako by se ten pocit vrátil.

„Co jsi celou tu dobu dělal?“

„Kromě toho, že se mě v jednu dobu snažili napravit?“ povytáhl s úsměvem obočí. „Pracoval jsem,“

pokrčil rameny. „Doufám, že s mou minulostí dnes nikdo nevyrukuje. Přiznávám, že to nebyla nejšťastnější etapa mého života.“

„Já zase doufám, že Shayla Lewisová nevytáhne všechny ty úžasné historky z doby, kdy si mě dobírala. Například fotografii, kterou rozeslala kamarádkám se slovy, že ji mohou přeposlat, komu se jim zachce.“

Napadlo ji, že v téhle době e-maily už tolik nefrčí, nicméně textové zprávy by splnily stejnou, ne-li horší úlohu. Fotografie se nyní daly přeposílat snáz a ve větším množství. Tehdy se šířila jen jedna, a to z tělocviku, kdy se ohnula a praskly jí kalhoty.

„Bylo mi hrozně trapně, přestože na fotce nebyla moje tvář,“ pokračovala. „Shayla se však postarala o to, aby každý věděl, o koho se jedná.“ Náhle si připadala stejně zoufale jako před lety. „Proč ti to vlastně říkám?“ zeptala se, když si všimla, že Wade překvapeně zamrkal. „Určitě jsi tu fotku viděl, nebo ne?“

Zamračil se. „Ne, neviděl. Nikdo mi ji neposlal.“

„Mohl ses nabourat do jejího počítače a omrknout, co má kde uložené.“ Tohle by pro něj byla hračka, prolétlo jí hlavou. Rozhodně by to dalo méně práce než se dostat na mušku FBI.

„Pokud by tě to ochránilo, tak bych to udělal. V opačném případě to nemělo smysl. Neměl jsem v úmyslu zapojit se do čehokoli, co by bylo namířené proti tobě.“

Jeho slova ji zahřála u srdce. Navíc se na ni mile usmíval a v očích se mu zračila upřímnost. „Díky. Můžu tě ubezpečit, že jsi o nic nepřišel. Podle mě to tedy zábava k popukání nebyla. Moji mámu obdivovali a mě si dobírali.“ Zřejmě přesně tohle byl ten důvod. Matka pro ně byla symbolem sexy ženy. Obdivovali ji jako slavnou herečku, jako ženu

a jako sexy matku. Ona byla jejím přesným opakem. Byla zakřiknutá a chovala se divně. Alespoň podle nich.

„Je tady dnes Shayla Lewisová?“ Wade se rozhlédl po sále a ze rtů mu zmizel úsměv. „Jestli ano, mohli bychom udělat to samé. Vyfotit ji pro ni ne zrovna v lichotivém okamžiku a rozeslat fotku všem jejím známým.“

„Samozřejmě že tu je. Zahlédla jsem ji, když jsem si byla vyzvednout jmenovku. Je dokonce jednou z organizátorů tohoto setkání.“

Zaměřil pohled do středu sálu, kde postával hlouček bývalých spolužáků. „Nevídím ji. Možná se změnila. Možná je stará a ošklivá a má spoustu bradavic?“

Bailey se upřímně zasmála. „Bohužel je stejně okouzlující jako bývala. Slyšela jsem, že dokonce s manželem podnikají v oblasti módy a jsou velice úspěšní.“

„Upozorni mě, kdybych náhodou měl na sobě něco z jejich salónu,“ zazubil se a zároveň se k ní naklonil. „Proč se vlastně schováváme tady v koutku? Co kdybychom se přidali k ostatním a připili si s nimi na setkání?“

„Já tu jsem spokojená. Už jsem si připila, vidíš?“ zvedla skleničku, ze které do půlky upila červeného vína. „A ty sis ostatně, jak vidím, už také připil.“

„Máš pravdu. Myslím, že tenhle útulný koutek je skvělé místo, kde můžeme prožít ples.“

Znamená to, že se mnou hodlá prožít celý večer? problesklo jí hlavou. Že bych ho mohla políbit na dobrou noc? Usoudila, že to by nebyl vůbec špatný nápad. Ostatně vždycky ho toužila políbit, i tenkrát, když byli ještě hodně mladí.

„Nevím, jestli jsi to zaregistroval, ale tohle není školní ples, ale školní sraz.“

„Máš pravdu, absolventský ples jsem tehdy promeškal. Ty jsi byla?“

Zavrtěla hlavou. „Nebyla.“ Oproti Wadeovi neměla výmluvu. On byl tehdy ve vězení. Jí se zkrátka jen nechtělo. Neměla důvod a ples nebyla povinná školní akce. „Nikdo mě nepozval. Ostatně stejně bych nešla. Obávám se ale, že se stejně budeme muset dříve nebo později přidat ostatním,“ povzdychla si. „Než se tak stane, na něco bych se chtěla zeptat.“ Na okamžik zaváhala. „Jde o neziskovou organizaci, pro kterou pracuji,“ doplnila.

Zvedl obočí. „Žádáš mě o příspěvek?“

„Vlastně ano. Musím říct, že tvá štědrost předchází tvou pověst.“ Měla pravdu. Dočetla se o tom. Přečetla nesčetně článků, kde se rozepisovali o velkorysých darech, které doputovaly daleko za hranice Států.

„Vyčítala bych si, kdybych to nezkusila. A myslím, že teď je k tomu vhodná příležitost. Až se totiž později setkám tváří v tvář s těmi, co mě šikanovali, určitě k tomu už nenajdu odvahu.“

„Proč?“ zasmál se. „Je tvá organizace zaměřená na boj proti šikaně?“

„Vlastně ano,“ přikývla. „Jmenuje se *Svobodné srdce*. Chtěla bych zřídit online fórum, kde by lidé mohli psát své příběhy a sdílet je s ostatními. Mohli by navázat kontakt s těmi, kteří právě prochází nelehkým obdobím nebo naopak mají potřebu se omluvit těm, kterým ublížili. Ráda bych otevřela vzdělávací centrum, kde by děti, které zažily šikanu, mohly najít bezpečné místo, kam by se mohly anonymně obrátit pro radu nebo se jen tak vypovídat a zároveň se setkat s ostatními, kteří řeší podobný problém.“

„Líbí se mi ten nápad,“ přikývl. „Pomůžu ti. Jestli chceš, obrátím se na další případné sponzory, o kterých si myslím, že by na tuhle aktivitu mohli slyšet.“

„Moc děkuju. To by bylo skvělé. Ohromně si toho

vážím.“ Udělalo jí to velkou radost. Uvědomila se, že krev v žilách jí pulzuje o poznání rychleji. A nebylo to jen příslibenou pomocí. V jeho přítomnosti se zkrátka cítila skvěle.

„Zůstaneš tu i zítra? Možná bychom si o tom mohli promluvit při pikniku.“

„Jistě, to můžeme. Původně jsem neměl v úmyslu účastnit se zítřejšího programu, ale když tam půjdeme spolu... Bohužel nebudu moct zůstat do konce. Nebydlím v Los Angeles. Přestěhoval jsem se už před lety. Bydlím v San Francisku, v Bay Area, a zítra odlétám.“

„Já jsem tu zůstala. Bydlím v Laurel Canyon. Myslela jsem si, že ses odstěhoval. Na tvém profilu je uvedeno San Francisco jako místo bydliště.“

Mlčky přikývl a zamířil přitom pohled do sálu, kde se v jeho středu hlouček spolužáku značně rozrůstal. Sledovala jeho pohled. Přestože všichni zestárli o patnáct let, Bailey připadalo, jako by se nic nezměnilo. Stáli tam stejní lidé, kteří spolu nerozlučně drželi na střední škole. Uprostřed hloučku stála jejich královna s papírovou korunkou na hlavě, kterou jí patrně někdo nasadil v žertu. Bylo to však vyznamenání, ocenění že i po letech ji uznávají jako hlavního tahouna. Ostatní se vedle ní seskupili, jeden přes druhého mluvili a hlasitě se smáli.

„Zmínila ses o své organizaci výboru školy? Vědí, čím se zabýváš?“ zeptal se Wade.

„Ne, ještě ne. Plánuju napsat esej o tom, co jsem ve škole zažívala. Jakmile se naše organizace dostane více do povědomí lidí, mám v úmyslu svůj příběh zveřejnit. Něco si patrně nechám pro sebe. Nezajdu příliš do detailů. Možná to tak bude lepší. Takže zatím ne. Prozatím jsem ráda, že jsem našla odvalu účastnit se tohoto setkání,“ vydechla zhluboka. „S tebou jsem se setkat chtěla. Opravdu. Nejen kvůli

tvé štědrosti,“ usmála se. „Chtěla jsem tě vidět. Přála jsem si, abychom navázali kontakt a také jsem chtěla zjistit, jestli jsi stále stejný hrdina, jakým jsi pro mě na střední škole byl. Kromě Margot jsi byl jediný, kdo se mě kdy zastal.“

Dokonce se vrhl na Randala Kincaida, vulgárního chlapce, který se jí posmíval. Strčil Randala do skříňky, což vyvrcholilo rvačkou. Na hubeného kluka vyvinul Wade značnou sílu.

„Dostal jsi kvůli mně dvoutýdenní podmínku,“ podotkla.

„Můj nevlastní táta z toho tehdy šílel. Báł se, jak ta podmínka ovlivní mé přijetí na univerzitu. Mně to však nevadilo. Já jsem s tím byl v pohodě. Alespoň jsem měl doma více času věnovat se svým počítačovým aktivitám,“ zasmál se. „Podařilo se mi v té době cvičně nabourat do několika systémů.“

Bailey se ho snažila v duchu představit. Dokonce se tehdy prezentoval pod fiktivním jménem Outlaw, což znamená psanec. Pod tímhle jménem se dostal na data FBI a chlubil se svými šaškárnami na anonymním blogu, který vytvořil.

„Musím přiznat, že nás tehdy značně šokovalo, když jsme zjistili, že jsi to byl ty.“ V té době bylo jeho jméno už dostatečně známé. „Někteří z těch, pro které jsi byl terčem posměchu, oněměli úžasem, když zjistili, že ten hacker, kterého tolik obdivovali, jsi byl ve skutečnosti ty.“

„Nikdo si mě s tím jménem nespojoval, kromě několika federálních agentů, který mě nakonec odhalili. Dnes na tom už stejně nezáleží,“ usmál se a přiložil sklenku k ústům. „Už nejsem tím, kým jsem býval.“

„Máš pořád ten počítačový kód vytetovaný na zápěstí? Nebo sis ho nechal odstranit?“ Zápěstí mu totiž zakrýval dlouhý rukáv. Jeho tetování bylo tehdy značně neobvyklé.

Zvedl ruku, na které nosil hodinky posázené diamanty. „Je tam, ukrytý pod hodinkami.“ Při odpovědi ji přeletěl očima od hlavy k patě. „Ty nikde ne-skrýváš tetování?“

Zavrtěla hlavou. Hrozně by si v tu chvíli přála, aby měla celé tělo pokryté inkoustem a mohla by se teď pochlubit jedním z mnoha úžasných nápaditých ornamentů, zejména těmi, které zakrývaly její šaty. Bylo by skvělé, pomyslela si, kdyby mu je mohla v noci ukázat. Náhle totiž zatoužila, aby si ho mohla odvést domů, až to tady skončí, a to rovnou do postele.

Je možné, že mě tohle napadlo? zamyslela se. Vážně po tom toužím? Zpravidla nemívala takové myšlenky. Na flirtování nebyla stavěná. Partnery si vybírala pečlivě, ostatně měla jich jen několik. K sexu se stavěla s rozumem a svolila k němu po pečlivé úvaze. Náhle se však přistihla, že s Wadem by skočila do postele okamžitě.

„Obávám se, že budeme muset opustit bezpečnou zónu a vykročit vstříc divé zvěři. Za chvíli bude raut a všiml jsem si, že DJ už je v plné pohotovosti. Nepochybně nasadil muziku z našich mladých let,“ ušklíbl se.

Zhluboka se nadechla a s výdechem spustila znatelně ramena. Snažila se tak setřást hříšné myšlenky, které ji v přítomnosti Wadea přepadly. „Určitě,“ souhlasila. „Hudba, která se nám nesmazatelně vryla do paměti.“

Zasmál se. „Půjdeme,“ nabídl jí rámě.

Zavěsila se do něj. O to hůř se jí dařilo zbavit nemravných myšlenek. Jako puberťačce se jí nikdy nepodařilo splnit svůj sen, ve kterém se s Wadem líbala. Teď tu stál vedle ní, kráčeli spolu ruku v ruce sálem a Bailey po něm toužila víc než kdykoli předtím.

Wade pobaveně pozoroval Bailey při jídle. Zdálo se mu, že si nabrala na talíř víc, než byla schopná

sníst. Systém, s nímž si však jídlo nabírala, byl dokonalý. Pokládala jednotlivé kousky na talíř s takovou dokonalostí a přesností, a tak uvážene a vybíravě, že by jí kdejaký výživový poradce mohl závidět.

U stolu seděli s několika bývalými spolužáky, kteří se k nim zatím chovali slušně. Ostatně patřili mezi ty, kteří se střetu spíše vyhýbali. Agresorům nebránili, nicméně se nezapojovali. Spíše předstírali, že se soustředí na učení.

Praví agresori seděli na druhé straně místnosti, a jako kdysi, i nyní byli velice hluční. Upozorňovali na sebe neustálými výkřiky, předstíraným veselím a množstvím selfíček, které do té doby stačili vyfotit.

Wade v duchu uvažoval, proč se zaměřili právě na Bailey? Proč se jí mstili za to, že její máma byla hvězda Hollywoodu? Ostatně většina bývalých spolužáku byla více či méně zapojená do filmového průmyslu. Bailey byla oproti své mámě tichá a nenápadná. Bylo to snad právě kvůli tomu? Kromě toho se už ničím nevymykala. Její rodina byla stejně bohatá a privilegovaná jako všech ostatních. Z nějakého důvodu jí však Shayla Lewisová a Randal Kincad dávali pěkně zabrat. Wade si vzpomněl, jaký měla chudák Bailey problém promluvit v jejich přítomnosti.

Wadeovi se Bailey zdála vždycky okouzující. Fascinovaly ho její dlouhé blond vlasy a nádherné modré oči.

Nápad se založením organizace na pomoc proti šikaně mu připadal skvělý. Oceňoval, že Bailey nezatrpkla a že se naopak začala věnovat problému, který jí tolik ztrpčoval život. Obrátila jej ve svůj prospěch, a hlavně ve prospěch a pomoc současným a budoucím obětem. Uvědomil si, že stejně jako Bailey, i on se snažil obrátit záležitost, které ho tížily, v něco pozitivního. Netýkalo se to ani tolik šikany, jako spíše